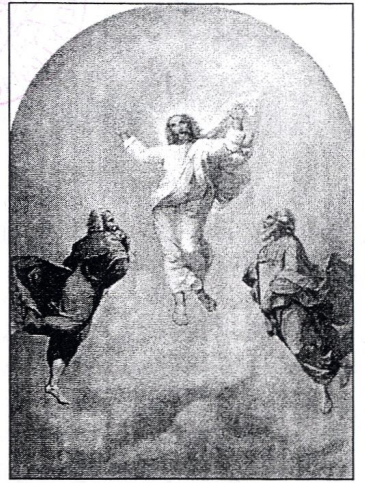




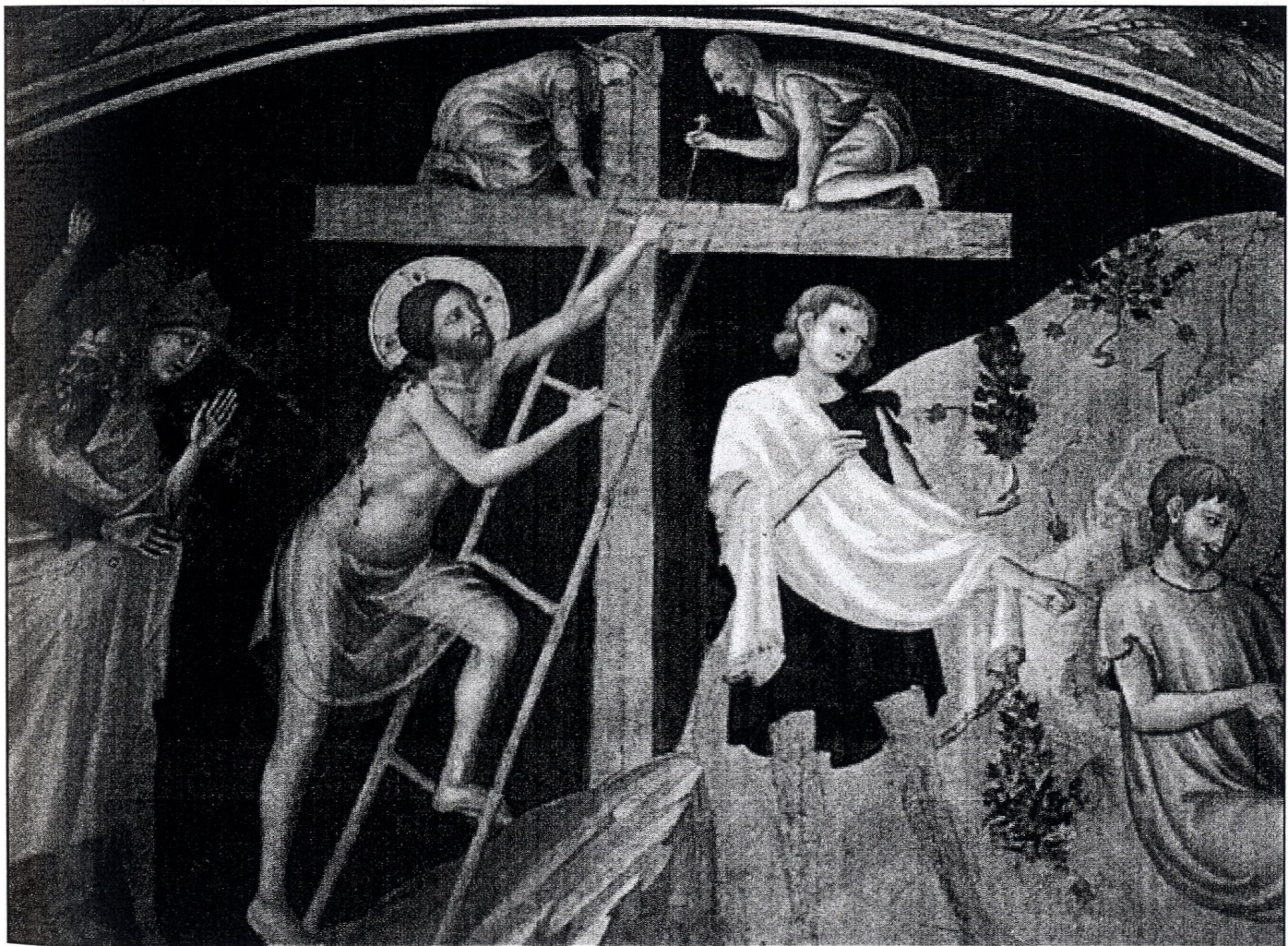
Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku



Góra Przemienienia nr 37 (580) 14 września 2014 r.

Dobrowolnie przyjął krzyż *14.09 - Święto Podwyższenia Krzyża*



*Nieznany Mistrz ze Szkoły Giotto, Chrystus wstępujący na krzyż (fragment fresku),
klasztor Sant'Antonio di Polesine w Ferrarze, XIV wiek*

Dobrowolnie podwyższony na krzyżu

W klasztorze Sant'Antonio di Polesina w Ferrarze, w Italii, znajduje się bardzo ciekawy fresk z XIV wieku z rzadkim motywem w ikonografii. Oto Jezus Chrystus, nasz Zbawiciel, ubrany jedynie w przepaskę na biodrach, przybliża się do Krzyża, o który oparta jest drabina. Jezus odważnie stawia nogę na pierwszym jej szczeblu, a jednocześnie rękami wspiera się na szczeblach górnych. Patrzy w górę, na poprzeczne ramię krzyża, na którym klęczą już dwaj słudzy, czekający z narzędziami męki. Po lewej stronie Jezusa nieznaną artysta umieścił jednego arcykapłana i kilku żołnierzy, napierających z bronią na Jezusa, aby szybciej wchodził na zbawcze drzewo. Jeden z nich uderza już Jezusa włócznią w bok. Po prawej stronie stoi samotnie św. Jan, wskazując na innych żołnierzy, którzy już dzielą szaty Jezusa, rozcinając je mieczem na kawałki.

Włoski biskup i teolog, kandydat na ołtarze, Tonino Bello (1935 – 1993 r.), tak pisał o tym fresku:

„Krzyż jest bardzo wysoki. O krzyż

oparta jest drabina i Jezus po niej wchodzi. To wszystko ma podkreślić, z jaką wolnością Chrystus wszedł na krzyż. Nie zmusiło go do tego przeznaczenie, ani smutne zrządzenie losu, ani też moce ciemności; to był całkowicie wolny wybór Jezusa”

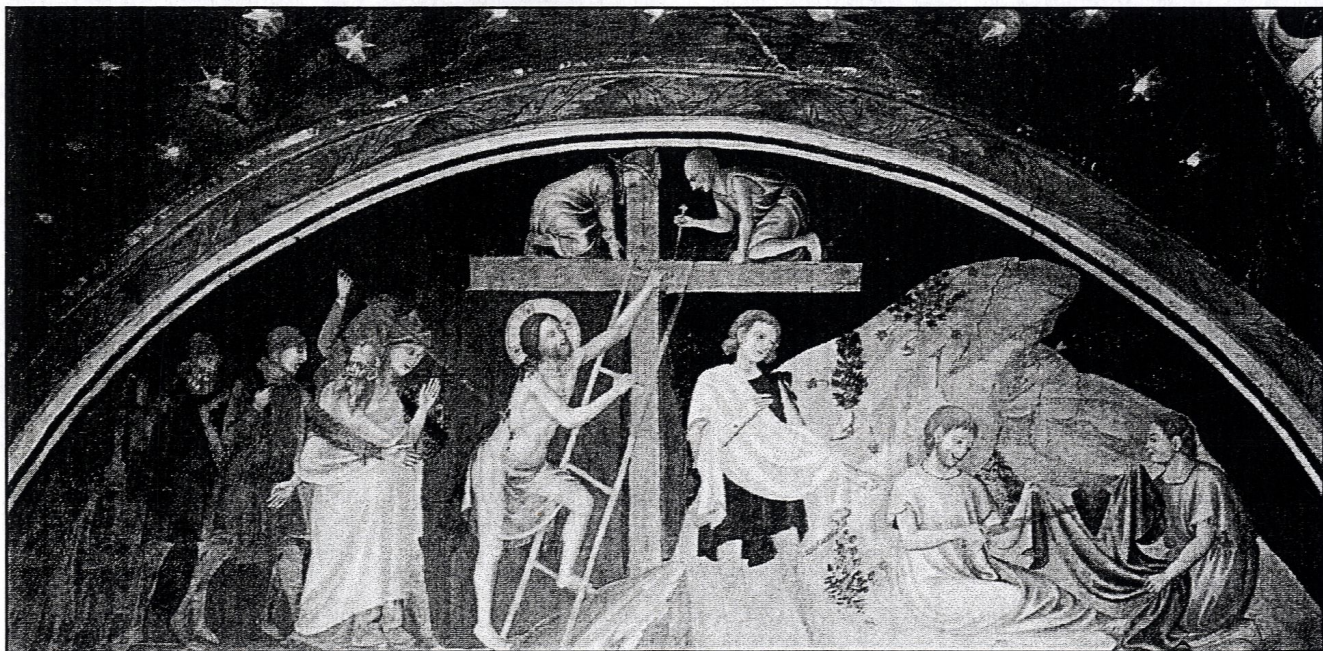
To był całkowicie wolny wybór Jezusa. Wyraźnie pisze o tym św. Paweł w liście do Filipian: „*Chrystus... ogołocił samego siebie, przyjmawszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. (...) Uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci i to śmierci krzyżowej*” (Flp 2,6-7).

Jezus nie został zmuszony do ofiary, nikt nie nakazał mu tego, aby stał się człowiekiem i cierpiał. On jest Bogiem, którego majestat nieskończenie przewyższa niebo i ziemię, a mimo to stał się sługą, stał się przeklętym przez ludzi i poniżonym na drzewie hańby. On uczynił to miłości do nas, bo wiedział, że nic innego nie może zbawić człowieka z jego grzechów. Drzewo hańby stało się wtedy Drzewem Życia, jako antyteza rajskiego drzewa poznania dobra i zła.

Jezus wchodzi na krzyż, jak na tron. Tron to wywyższenie, to miejsce honorowe i godne. Tak też mówi sam o sobie: „*Potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w niego wierzy miał życie wieczne*” (J 3,14). Kto wierzy, ten ma życie. Kto nie gorszy się krzyżem, ten będzie wywyższony w majestacie nieba. Kto umie choć trochę naśladować Chrystusa w przyjęciu swego krzyża, ten będzie razem z Nim żył w niebieskiej chwale.

Piszę te słowa kilka dni po śmierci mojego taty. To rozstanie się z najbliższą osobą jest jednym z najcięższych doświadczeń człowieka, czyli jednym z trudniejszych krzyży. Ale czuję też wielką łaskę Boga, która pozwala, aby przejść z wiarą przez ten krzyż. Trzeba wierzyć w zmartwychwstanie, trzeba ukoić swój ból w przy krzyżu Jezusa. Niech będą wielkie dzięki Chrystusowi za to, że sam biorąc krzyż, daje siłę nam, ludziom, abyśmy mogli swoje krzyże nosić.

Ks. Tomasz Grzywina



Nieznany Mistrz ze Szkoły Giotta, Chrystus wstępujący na krzyż, klasztor Sant'Antonio di Polesine w Ferrarze, XIVw.

Metanoeite

„Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!”

DEKALOG

W jaki sposób oddajemy cześć Bogu?

1. Przez ofiarę rozumianą jako wszelki dar widzialny złożony Bogu, aby okazać swoją od Niego zależność i tym samym wyrazić wdzięczność za każdy dar, każdy przejaw dobra. Najdoskonalszą Ofiarą jest Eucharystia.
2. Modlitwa – wszystkie ludy, najbardziej prymitywne, znają modlitwę. Świadczą o tym kamienne napisy, rysunki, papirusy, pergaminy. Znane są pieśni czy hymny. Do modlitwy zachęcał Pan Jezus: *Dlatego wy tak się módlcie: Ojcze nasz...* (Mt 6,9). – *Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze powinni się modlić i nie zniechęcać się* (Łk 18,1). Modląc się można korzystać z brewiarza, różańca, litanii, aktów strzelistych...
3. Śluby i przysięgi uroczyste – to rodzaj uznania nad sobą Boga. to przywołanie Go na świadka, przyznanie się do zależności od Niego. *Przysięgamy w doniosłych chwilach swojego życia” małżeństwo, kapłaństwo śluby zakonne...*
4. Miejsca święte: cmentarze, gdzie oddajemy cześć zmarłym i wyznajemy wiarę w życie pozagrobowe i prawdę o zmartwychwstaniu. Miejscu świętemu należy się odpowiedni szacunek, jak zdjęcie czapki, obuwia, skłony, przykleśnięcie... Pan Jezus przepędził handlarzy z podwórza przylegającego do świątyni. Stąd szacunek dla kościołów.
5. Przedmioty liturgiczne, jak ołtarze, naczynia liturgiczne, księgi liturgiczne, obrazy, feretrony, figury...
6. Czasy święte najpełniej objawiają swoją naturę przez poszczególne okresy roku liturgicznego: Adwent, Wielki Post, Pascha, Zmartwychwstanie, Wniebowstąpienie, Zesłanie Ducha Świętego...okres w ciągu roku. Bóg jest Panem czasu i historii.

Jakie są najbardziej jaskrawe grzechy przeciwko czci Bożej?

1. Formalizm religijny: *Poszczę dwa razy w tygodniu, daję dziesięć-nę ze wszystkiego, co nabywam* (Łk 18,12). To rodzaj świętoszkowatości, zewnętrznego splotania czci Bożej. W ujęciu satyrycznym wyraził to ks. bp Ignacy Krasicki:

Dewotce służebnica w czymś przewiniła
Właśnie natenczas, kiedy pacierze
kończyła.
Obróciwszy się przeto z gniewem do
dziewczyny,
Mówiąc właśnie te słowa: „...i odpuść
nam winy,
Jako my odpuszczamy”, biła bez litości.
Uchowaj, Panie Boże, takiej pobożności!

2. Bałwochwalstwo – oddawanie czci Bożej stworzeniom: ubóstwianie władców, idole młodzieżowe, kłanianie się różnym bożkom, jak Światowid, kult ciał astralnych, drzew, roślin, ptaków, zwierząt, a także kult ciała, pieniądza, seksu! Bałwochwalstwo jest grzechem ciężkim, *bowiem bożków w świecie nie ma, gdyż nie istnieją żadne bóstwa. Jest tylko jeden Bóg* (1 Kor 8,4). W zakres pierwszego przykazania Bożego wchodzi różnego rodzaju bałwochwalstwo, które polega na „ubóstwianiu tego, co nie jest Bogiem” (KKK 2113).

3. Zabobony czy różnego rodzaju **przesady**, jak noszenie talizmanów, które mają przynosić szczęście. Do tej kategorii należy także zaliczyć znachorstwo, zaklęcia, magię. Wielu katolików wierzy zabobonnie w trzynastkę, w piątek, w kraczącą wronę, wyjącego psa, podanie ręki w prog, wstanie lewą nogą z łóżka, kot lub zając, gdy przebiega drogę... Niektórzy wierzą, że szczęście ma przynosić kukulka, sroka, podkowa, słoniątko z podniesioną trąbą, kominiarz, sznur wisielca, wróżby itp. To wszystko zabobony! Co to ma wspólnego z od-

dawaniem czci Bogu?

4. Katechizm Kościoła Katolickiego uczy: „Zabobon jest wypaczeniem postawy religijnej oraz praktyk, jakie ona nakłada. Może on także dotyczyć kultu, który oddajemy prawdziwemu Bogu, na przykład, gdy przypisuje się jakieś magiczne znaczenie pewnym praktykom, nawet uprawnionym lub koniecznym. Popaść w zabobon – oznacza wiązać skuteczność modlitw lub znaków sakramentalnych jedynie z ich wymiarem materialnym, z pominięciem dyspozycji wewnętrznych, jakich one wymagają” (2111).

5. Wróżby. Modna dziś staje się astrologia, która znana jest od odległych czasów, a która polega na wróżeniu z położenia ciał niebieskich, układu planet czy gwiazd. Słońce ma oznaczać dobroczynność; księżyc – melancholię albo deszcz; Mars – zapał albo posuchę; Merkury – niestałość... Wróżono z lotu ptaków, ich śpiewu, z zachowania się zwierząt domowych, z roślin, z dłoni, z kart, horoskopów...

6. Spirytyzm - to wywoływanie duchów, rozmowa z nimi, uprawianie magii: *Nie znajdzie się u ciebie nikt, kto by spalił w ofierze swojego syna lub córkę, kto by praktykował wróżby, zaklinanie, magię i czary; nikt kto by wywoływał duchy, pytał o radę czarowników, szukał rady u zmarłych. Ktokolwiek czyni podobne rzeczy, jest obrzydliwy dla PANA* (Pwt 18,10-12).

7. Satanizm. Szerzy się kult szatana, diabła. Powstają grupy satanistyczne, które mają swoje „przykazania”, które polegają na całkowitym zaprzeczeniu Bożych przykazań, które kontestują przeciwko temu, co jest Boże. Mają swoje satanistyczne obrzędy, swoją „biblię”, „czarne msze”, zespoły i piosenki, ubiór, symboliczną cyfrę 666....

C.d.n.
ks. Andrzej Skiba

Stuttgart – stolica Badenii - Wirtembergii

W drugim dniu pobytu w Niemczech postanowiliśmy udać się do Stuttgartu. Miasto to jest stolicą landu Badenii – Wirtembergii, a także dużym centrum przemysłowym i handlowym. Miasto to ma swe początki w średniowieczu, ale aż do XIX wieku, mimo, że było siedzibą książąt, pozostawało w cieniu swych sąsiadów. Dopiero Napoleon nadał Wirtembergii status Królestwa i dawne wolne miasta Rzeszy poddał pod kontrolę władców ze Stuttgartu. Na przełomie XIX i XX wieku rozwinął się tu przemysł samochodowy i do dziś zajmuje wiodącą rolę, podnosząc status materialny mieszkańców. W Stuttgarcie znajdują się fabryki samochodów takich firm jak Porsche czy Mercedes (wraz z muzeami), ale nie to przyciągało nas do tego miasta, a raczej ciekawość, jak wygląda Starówka największego miasta tej części Niemiec, a także Muzeum Sztuk Pięknych, w którym spodziewaliśmy się ujrzeć wiele wspaniałych rzeźb i malowideł. I choć okazało się, że Stuttgart to nie jest jakaś wyjątkowa perła, to wizyty w centrum Wirtembergii nie możemy żałować.

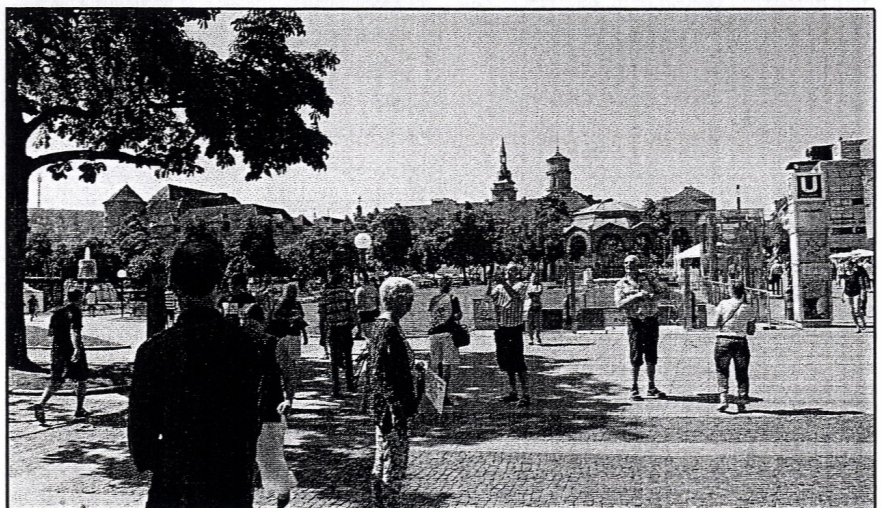
W podróż udaliśmy się podmiejską koleją. Ks. Leszek podwiózł nas do Weil der Stadt, gdzie wsiedliśmy w pociąg i po przejechaniu kilkunastu stacji i jednej, niespodziewanej przesiadce (do dziś nie wiem dlaczego, bo miał być to kurs bezpośredni), dotarliśmy do centrum Stuttgartu. Wyszliśmy od razu na reprezentacyjną ulicę Królewską (Koenigstrasse), która wśród nowoczesnych galerii i zabudowań zaprowadziła nas na Plac Zamkowy (Schlossplatz), a potem w kierunku Starego Zamku i kościoła miejskiego Stiftskirche. To w tym miejscu istniało dawne miasto, obecnie, po wojennych bombardowaniach i odbudowie, niewiele jest w nim dawnego uroku. Pozostałe dzielnice rozłożyły się na okolicznych wzgórzach, a samo centrum tworzy nowoczesną metropolię z postmodernistyczną architekturą. Niektóre, zarówno nowoczesne jak i odtworzone sprzed wojny, budowle swoją monumentalnością



wnętrze katedry katolickiej w Stuttgarcie z mozaiką w prezbiterium



Koenigsbau z lat 1856 – 60 z galeriami handlowymi



ogromny Schlosplatz ze Starym Zamkiem i Stiftskirche w tle

i pompatycznością bardziej odstrasza niż przyciągają do zwiedzania. Jedynie mały zaułek Schillerplatz, zamknięty przez odbudowany Stary Zamek, Fruchtkasten (dawne spichlerze) i kościół Stiftskirche tworzy ciekawą enklawę, w której można poczuć się swojsko i zanurzyć w historii przeszłości.

Najpierw jednak wstąpiliśmy do katedry katolickiej. Jest to nowożytny kościół w XIX wieku, odbudowany po zniszczeniach II wojny światowej, z mozaiką w prezbiterium, jakby wstawiony pomiędzy inne budowle. Jest to konkatedra diecezji Rottenburg – Stuttgart, w której pracuje ks. Leszek, do którego przyjechaliśmy. Miasto Rottenburg am Neckar jest niewielkie i dlatego przed kilkudziesięciu laty przeniesiono część urzędów Kurii do największego miasta landu, Stuttgartu. W katedrze pomodliliśmy się dłuższą chwilę wpatrując w XX-wieczną mozaikę, przedstawiającą Chrystusa Sędziego, anioły dmące w trąby oraz panny mądre i głupie. Potem przeszliśmy przez Plac Zamkowy, rozglądając się dookoła i podziwiając ogromne budynki Neuess

Schloss (Nowy Zamek, obecnie siedziba władz lokalnych) oraz Koenigsbau (obecnie ogromne galerie handlowe). Ale pociągała nas przede wszystkim najstarsza dzielnica, ze wspomnianym już Starym Zamkiem i kościołem. Tam dopiero poczuliśmy się jak tropiciele śladów historii.

Zatrzymaliśmy się chwilę na Schillerplatz, gdzie dominuje rzeźba zamyślonego poety, dłuta Bertela Thorwaldsena z 1839 roku. Zwiedziliśmy kościół Stiftskirche Hl. Kreuz (kolegiata św. Krzyża), który pochodzi z XV wieku i jest dziełem architekta Aberlina Jerga. Z zewnątrz wyróżnia się jego przysadzista nieco wieża zachodnia, kwadratowa w podstawie i ośmiokątna w szczycie. Wewnątrz najciekawszy jest rząd rzeźb na wysokości ław w prezbiterium, przedstawiający hrabiów i książąt Wirtembergii. Doskonale i realistycznie odtworzeni w kamieniu dostojnicy rodu pyszną się wraz ze swoimi zbrojami i bronią. Obecnie kościół Stiftskirche jest protestancki.

Po obejrzeniu świątyni zerknęliśmy na dziedziniec Starego Zamku, odbudowany w stylu renesansowym, podobnym nieco do naszego Wawę-

lu. Następnie udaliśmy się w poszukiwaniu Muzeum Sztuk Pięknych (Staatsgalerie). Wśród kilku nowoczesnych gmachów trudno było nam znaleźć właściwe wejście. W końcu się udało i przekroczyliśmy progi świątyni sztuki. Stanowi ona swoisty konglomerat – starszą część budynku zajmują stare dzieła, a nową część – sztuka nowoczesna. Oczywiście nietrudno zgadnąć, która mi się bardziej podoba.

Najciekawszy jest dział starej sztuki niemieckiej, gdzie znajdują się gotyckie i renesansowe nastawy ołtarzowe oraz malowidła i rzeźby o treści religijnej. Wyróżniają się tu dzieła Bartolomeusa Zeitbloma i Mistrza Ołtarza z Sterzing. Najwspanialszy jest jednak ogromny „Ołtarz z Herrenberg” z 1518 r., autorstwa Jerga Ratgeba. Zajmuje on niemal całą salę i na czterech kwaterach przedstawia całą Mękę Pańską, z bardzo dokładnymi detalami (wyjątkowa jest kolorystyka tego obrazu, z dominantą rdzawej czerwieni). Zachwycają niecodzienne szczegóły jak np. przewrócony taboret na ostatniej wieczerzy czy też rozrzucone karty do gry żołnierzy w chwili



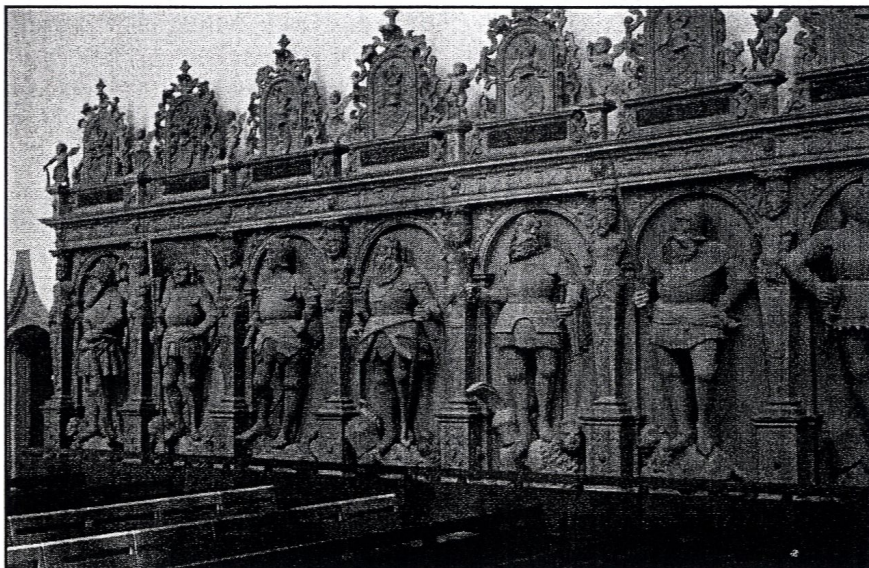
kościół Stiftskirche od strony prezbiterium



ośmiokątna wieża Stiftskirche

zmarłychwstania. Zobaczyliśmy też dział sztuki niderlandzkiej, z jej chlubą „Batszebą” Hansa Memlinga oraz „Św. Pawłem w więzieniu” Rembrandta. Niestety, dział sztuki włoskiej był w remoncie. Potem przeszliśmy do części nowoczesnej budynku i nowoczesnej sztuki, ale zwiedziliśmy je dosyć pobieżnie. XIX i XX wieczne obrazy i instalacje nie robią na mnie większego wrażenia, choć są tu prace Picassa, Modiglianiego czy Matisse’a. Jest też mały obraz Salvadora Dalí oraz kilka dziwnych figur zwanych „Triadischen Balett” Oskara Schlemmera. Najbardziej zaciekała mnie postać upadającej sprzątaczkę ze szmatą i kubłem, przez chwilę nawet myślałem, że to żywa osoba i trzeba jej pomóc, dopiero po chwili okazało się, że to rzeźba.

Po wyjściu z muzeum został czas na posiłek i powrót ulicą Królewską do stacji kolejki. Na tej ulicy po południu trwały różne happeningi, grali muzycy, trwali w różnych dziwnych pozach mimowicie, a nawet jakaś grupa religijna prowadziła akcję ewangelizacyjną. Po krótkiej obserwacji tych wydarzeń wyjechaliśmy pociągiem znów do Weil der Stadt, gdzie miał czekać na nas już ks. Leszek. Ale zanim zabrał nas do swego domu jeszcze kilkadziesiąt minut poświęciliśmy na obejrzenie tego miasteczka.



renesansowe cykl rzeźb książąt Wirtembergii we wnętrzu kościoła



dziedziniec Starego Zamku opięty krużgankami

Ks. Tomasz Grzywna



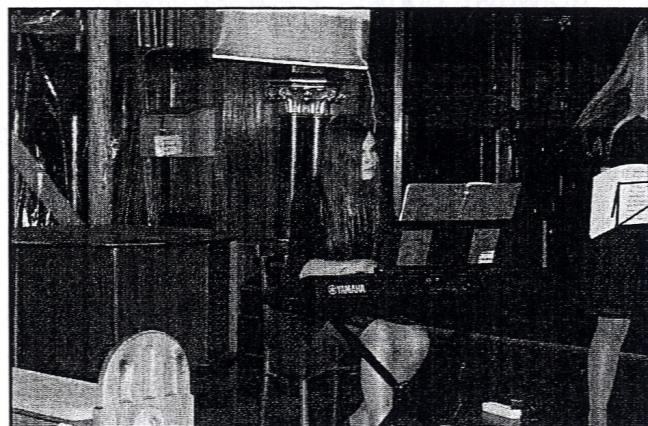
Schillerplatz z pomnikiem poety, kościołem Stiftskirche oraz spichlerz

„Creative quintet”

Dnia 7 września odbył się w naszym kościele koncert zespołu „Creative quintet” w składzie:

Ewa Kuśnierz – altówka
 Dominika Witowicz – skrzypce
 Natalia Dziok – fortepian
 Rafał Pałacki – akordeon
 Karol Wiciński – kontrabas

Fotorelacja – ks. Tomasz Grzywna



Komentarz Rzecznika Konferencji Episkopatu Polski

Warszawa, 8 sierpnia 2014 r.

W Polsce raz po raz powraca dyskusja na temat wynagrodzeń za pracę katechetów w szkołach publicznych czy kapelanów różnych instytucji. Uposażenie za pracę na rzecz obywateli nie powinno być rozumiane jako finansowanie Kościoła. Nie jest to także wspieranie kultu religijnego. Warto podkreślić – w szpitalach, wojsku, więzieniach i tym podobnych placówkach o posługę duszpasterską proszą osoby oczekujące wsparcia duchowego. Wierzący rodzice chcą nauczania religii w szkołach, a pieniądze na płace dla katechetów pochodzą z ich podatków.

Do szeregu posług w pracy duszpasterskiej wymagane są święcenia kapłańskie stąd mogą je spełniać wobec osób oczekujących tego jedynie księża. Nauczający religii – zarówno duchowni, jak i świeccy – muszą ukończyć odpowiednie studia wyższe. Kapelani lub katecheci zatrudnieni na umowę o pracę lub umowę zlecenia otrzymują wynagrodzenie sprawiedliwie i zgodnie z odpowiednimi przepisami prawnymi.

W cywilizowanych społeczeństwach przyjęte jest wypłacanie wynagrodzenia za pracę na rzecz określonych grup podatników. Finansowane z podatków nauczanie religii w szkołach publicznych odbywa się w wielu państwach; podobnie jeśli chodzi o zatrudnianie kapelanów. Kapłan pracujący w szpitalu jest oczekiwany – zwłaszcza przez ciężko chorych i umierających. Kapłan jest wsparciem duchowym, szczególnie w przypadkach, wobec których medycyna jest bezsilna. Nie ma nic nadzwyczajnego w wychodzeniu przez państwo naprzeciw oczekiwaniom obywateli płacących podatki; jest to wręcz prawnym obowiązkiem państwa.

Ks. dr hab. Józef Kloch

Rzecznik Konferencji Episkopatu Polski

Warszawa, 8 VIII 2014 r.



Słuchaczami mogą być:

- ☉ małżonkowie i samotni
- ☉ młodzież pomaturalna i studenci
- ☉ rodzice i wychowawcy,
- ☉ katecheci i nauczyciele,
- ☉ pracownicy służby zdrowia i ...

Zajęcia odbywają się:

- ☉ od września do czerwca
- ☉ w jedną sobotę i niedzielę miesiąca

Na adres biura SZR należy przestać:

- ☉ podanie, ☉ życiorys, ☉ 3 fotografie
- ☉ opinię księdza proboszcza
- ☉ kopię świadectwa maturalnego i katechizacji

Adres biura:

Studium Życia Rodzinnego AP
37-700 Przemyśl, ul. Ks. P. Skargi 6

Informacje:

tel. 16 677 90 00, kom. 600 780 733
e-mail: rodzina@przemyska.pl,
www.rodzina.przemyska.pl

Studium

jest otwarte dla każdego, kto:

- ☉ zdobył dyplom szkoły średniej
 - ☉ pragnie pogłębić swoją wiedzę na temat życia małżeńskiego i rodzinnego
 - ☉ szuka rozwiązań dla swoich czy cudzych problemów życiowych
- jest gotowy do służby rodzinie, Kościołowi i społeczeństwu

W programie Studium zagadnienia z zakresu:

- ☉ teologii małżeństwa i rodziny
- ☉ teologii biblijnej
- ☉ pedagogiki rodziny
- ☉ etyki i moralności
- ☉ psychologii małżeństwa i rodziny
- ☉ psychologii prenatalnej
- ☉ prawa małżeńskiego i rodzinnego
- ☉ zagadnień biomedycznych
- ☉ zasad komunikacji międzyosobowej
- ☉ poradnictwa i duszpasterstwa rodzin

**Chwile spędzone w Studium
- w ocenie wielu Słuchaczy -
dają siłę, radość i wskazówki,
jak w obecnej sytuacji
wielkiego zagubienia
iść przez życie
zgodnie z wolą Bożą.**

Koło Przyjaciół Radia Maryja
przy Parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

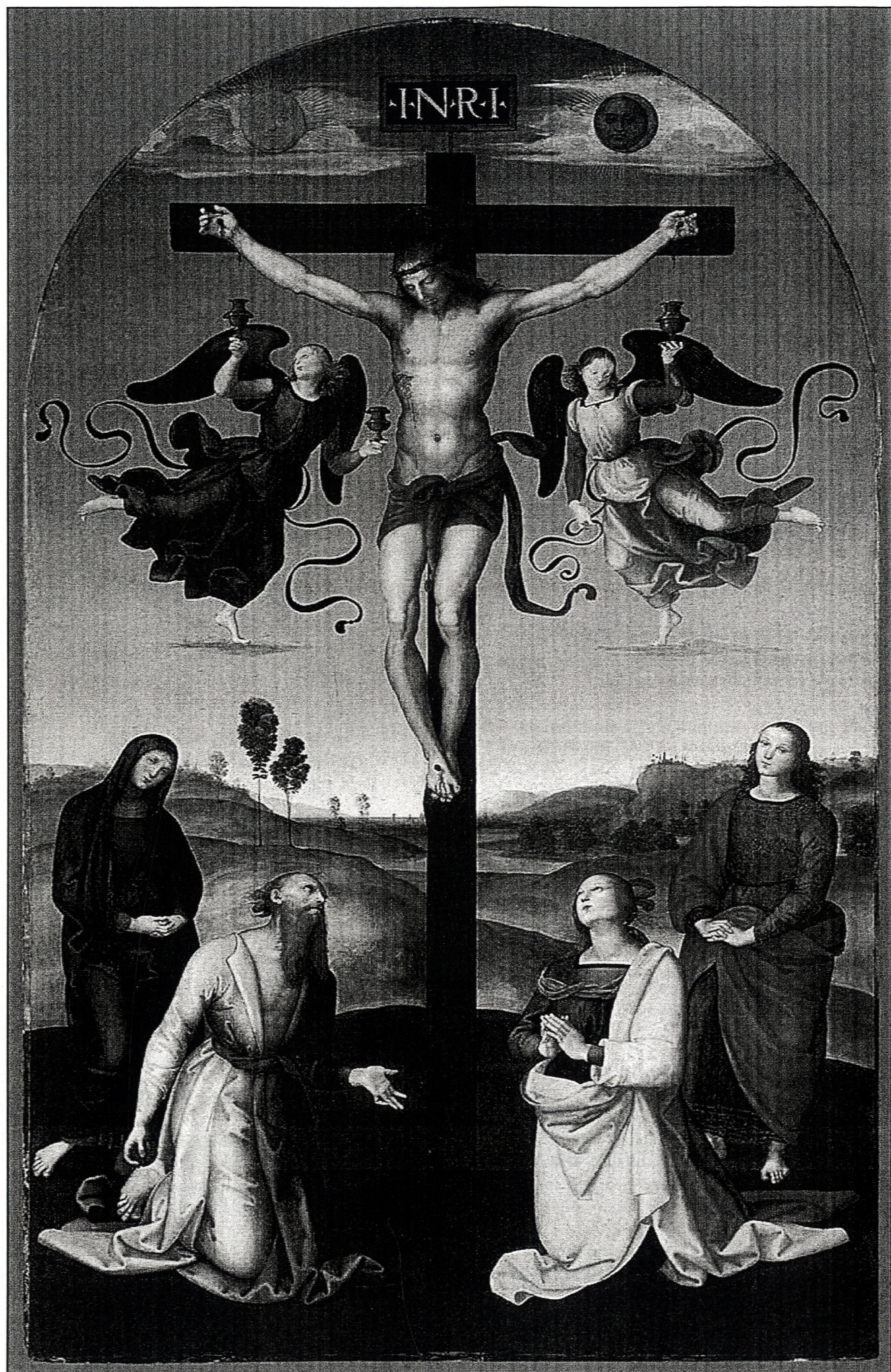
z a p r a s z a

**na Spotkanie Rodziny Radia Maryja
w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej
i św. O. Pio w Terliczce**

w dniu 22 września 2014 r.

Wyjazd o godz. 13.30
Parking przy Kauflandzie
Koszt 30 zł

Zapisy i informacja
Księgarnia NIEPOKALANA.
13/46 445 82
lub u p. Marii
tel. 13/46 400 85 661 593 914



Intencje w tygodniu Od 15 do 21.09.2014 r.

Poniedziałek – 15.09

6.30 + Anastazja
7.00 + Jan Paściak (greg.)
7.30 o uwolnienie od nałogów i znie-
woleń, a w szczególności alkoholizmu
dla Jacka i Pawła
18.00 1. 1. O bł. Boże, żywą i głęboką
wiarę, siły do znoszenia cierpienia
i o wysłuchanie prośb czcicieli
św. Ojca Pio, za całą Grupę i za kapła-
nów.
2. + Kazimierz (greg.)
3. + Stefania Iwańczyk 10 r. śm.
4. + Helena, Edmund, Józefa (f), Apo-
lonia, Stanisław Koziół

Wtorek – 16.09

6.30 + Ryszard
7.00 + Jan (greg.)
7.30 o nawrócenie i powrót do Pana
Boga dla Bartosza, Matyldy i ich ro-
dziców
18.00 1. Dziękczynna w dniu urodzin
ks. Sławomira z prośbą o potrzebne
łaski
2. + Kazimierz (greg.)
3. + Wacław Kozerski int. od sąsia-
dów
4. + Julian Czebieniak i jego syn Bo-
gusław int. od znajomych

Środa – 17.09

6.30 za parafian

7.00 + Jan (greg.)
7.30 + Olga Kot i Maria Brejta 11 r. śm.
18.00 1. + Kazimierz (greg.)
2. + Wojciech Preisner int. od kole-
gów z Wydziału z Autosanu
3. ++ z rodziny Wierzganowskich
i Wdowiaków
4. + Irena Sabat
5. za poległych i pomordowanych na
Wschodzie od Związku Sybiraków

Czwartek - 18.09

6.30 + Wojciech Preisnar int. od kole-
gów z Wydziału z Autosanu
7.00 + Jan (greg.)
7.30 dziękczynna za 44 lata małżeństwa
z prośbą o dalszą opiekę dla całej ro-
dziny
18.00 1. + Kazimierz (greg.)
2. + Krystyna Witalis – Serafin 19 r.
śm.
3. + Irena i Jan Fornal; + Helena
i Andrzej Balik
4. + Stanisław Niemiec int. do żony
Wandy

Piątek – 19.09

6.30 + Stanisław Niemiec int. od syna
Roberta z rodziną
7.00 + Jan (greg.)
7.30 + Krzysztof Adamiak
18.00 1. + Kazimierz (greg.)
2. + Stanisław Borczyk 8 r. śm.
oraz ++ z rodziny

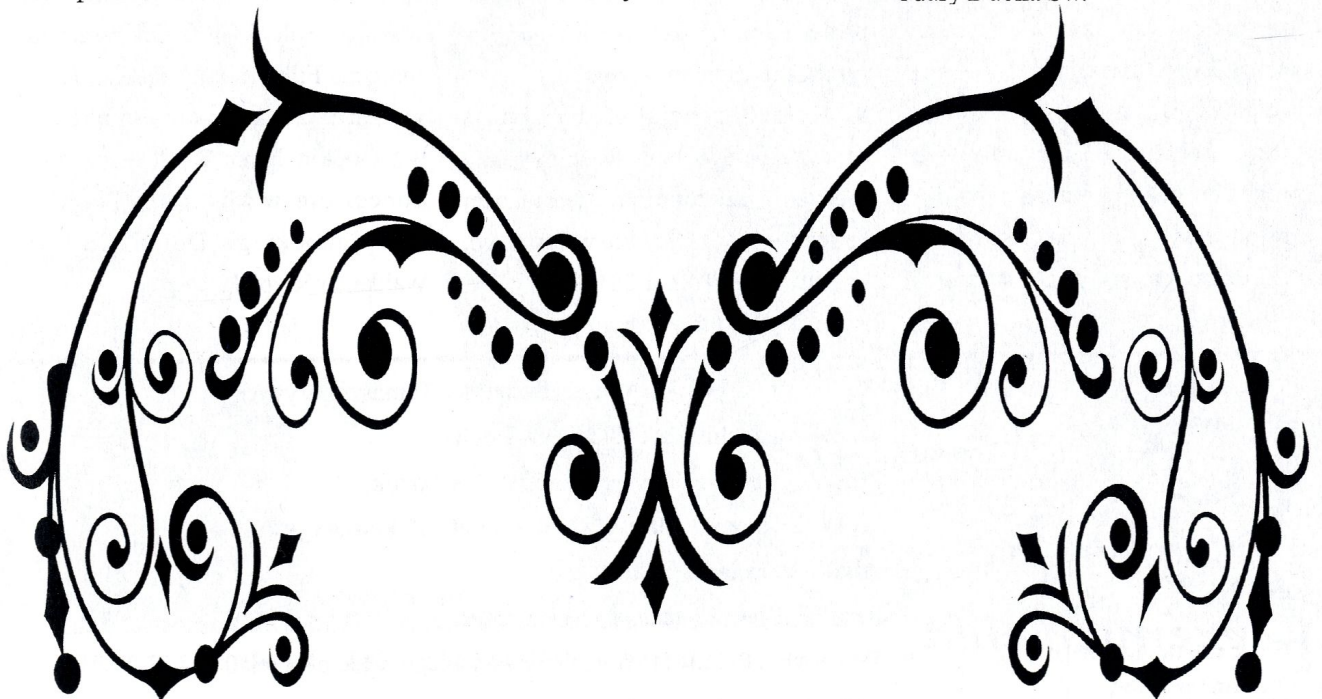
3. + Maria, Piotr, Zofia
4. + Jadwiga i Jan

Sobota – 20.09

6.30 + Leon Kulisz int. od Róży
św. Teresy
7.00 + Jan (greg.)
7.30 dziękczynna w 34 rocznicę ślubu
z prośbą o dalsze łaski dla całej rodzi-
ny
18.00 1. + Kazimierz (greg.)
2. + Irena i Kazimierz Kobylarscy
3. + Wojciech Preisnar int. od sąsia-
dów

Niedziela – 21.09

6.30 + Maria i Stanisław
8.00 + Jan Paściak (greg.)
9.30 1. + Kazimierz (greg.)
2. dziękczynna w 40 r. ślubu Stanisła-
wy i Adama Stasicznych z prośbą
o bł. Boże dla nich
11.00 dziękczynna w 40 r. ślubu Kazi-
miery i Zygmunta Korneckich
z prośbą o dalsze błogosławieństwo
12.30 dziękczynna w 35 rocznicę ślubu
Grażyny i Edwarda z prośbą o dalsze
błogosł.
16.00 o bł. Boże i opiekę Matki Bożej
dla Bartosza w 18 rocznicę urodzin
18.00 za Mateusza z okazji imienin
dziękczynna za opiekę Trójcy
Przemsjów. Z prośbą o dalszą opiekę
i dary Ducha Św.



14 września niedziela 2014. ŚWIĘTO PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO

1. W naszym dekanacie dziś odpusty parafialne w Bukowsku i w parafii Ojców Franciszkanów. Na godzinę 17.30 zapraszamy na nabożeństwo różańcowe. Za tydzień, o godzinie 12.30, Msza święta i nabożeństwo do św. Rity, patronki spraw trudnych i beznadziejnych.

2. Od dziś, do 20 września, trwać będzie **TYDZIEŃ WYCHOWANIA** pod hasłem „**Prawda fundamentem wychowania**”. Zapraszamy do wspólnych modlitw wszystkich, którym głęboko na sercu leżą sprawy wychowania młodego pokolenia.

3. Jutro, 15 września, w Stróżach Małych, doroczny odpust Matki Bożej Bolesnej. Msza święta o godzinie 18.30. Zapraszamy tamtejszych mieszkańców jak również wszystkich chętnych.

4. We środę, 17 września, 75 rocznica napaści Związku Sowieckiego na Polskę. Zapraszamy na wieczorną Mszę świętą.

5. We czwartek, 18 września, święto św. Stanisława Kostki, patrona Polski i patrona młodzieży. Na wieczorną Mszę świętą zapraszamy wszystkie dzieci i młodzież naszej parafii.

6. Wydział Duszpasterstwa Rodzin naszej Archidiecezji zwraca się z prośbą do osób chętnych o podjęcie studium na temat życia małżeńskiego i rodzinnego. Na tymże studium, w Przemyśle, wykładane są takie

przedmioty, jak: teologia małżeństwa i rodziny, psychologia, pedagogika, komunikacja interpersonalna, socjologia rodziny. Istnieje potrzeba pilnego znalezienia ludzi, którzy zapewnią ciągłość funkcjonowania i rozwój poradni rodzinnej działającej w naszym terenie. Formacja w Studium trwa dwa lata. Zajęcia odbywają się raz w miesiącu w sobotę i niedzielę. Inauguracja odbędzie się 20 września o godzinie 10.00. Szczegóły można otrzymać w kancelarii parafialnej.

7. W przyszłą niedzielę, 21 września, Stowarzyszenie Opieki nad Starymi Cmentarzami przeprowadzi kwestę na rzecz ratowania zabytkowego nagrobka Feliksa Gieli, który w latach 1905 – 1914 był wielce zasłużonym burmistrzem Sanoka. W uznaniu zasług nagrodzono go w roku 1914 tytułem Honorowego Obywatela Królewskiego Miasta Sanoka. Stowarzyszenie ma nadzieję, że prace konserwatorskie będzie można podjąć w najbliższym możliwym terminie czyli na wiosnę. Licząc na wsparcie dziękujemy z góry za złożone datki - pisze p. Ewa Filip, prezes Stowarzyszenia Opieki nad Starymi Cmentarzami w Sanoku.

8. Koło Przyjaciół Radia Maryja zaprasza na Spotkanie Rodziny Radia Maryja w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej i św. Ojca Pio w Terliczce, w dniu 22 września 2014 r. Wyjazd o godz. 13.30 z parkingu przy Kau-

flandzie. Koszt 30 zł. Zapisy i informacja w Księgarni Niepokalana lub u Pani Marii. Numery telefonów w gazecie: 13 46 445 82; 13 46 400 85 lub 661 593 914. Zapraszamy wszystkich chętnych.

9. Wszystkim Ofiarodawcom, w tym różom różańcowym, składamy serdeczne podziękowania za ofiary na odnowienie ołtarza NSPJ. Niech SERCE3 BOŻE obdarza wszystkich nieskończoną miłością.

10. Sanoki Dom Kultury zaprasza na XXIV Festiwal im. Adama Didura, który odbędzie się w dniach 20-27 września 2014 roku. W programie występy wybitnych artystów oraz zespołów, m.in.: gwiazdy światowych scen operowych: Andrzeja Dobbera, Romualda Tesarowicza; Opery Krakowskiej, Gliwickiego Teatru Muzycznego, Opery Śląskiej, muzyków Warszawskiej Opery Kameralnej. 21 września o godzinie 19.00 w kościele Chrystusa Króla zabrzmie arcydzieło muzyki religijnej **Stabat Mater** Gioacchino Rossiniego. Ten niezwykle wzruszający i pełen chrześcijańskich wartości utwór wykonają Soliści, Chór i Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Śląskiej. Bilety w cenie 20 złotych do nabycia w Sanockim Domu Kultury lub przed koncertem w kościele. Podpisał dyr. Sanockiego Domu Kultury, Waldemar Szybiak.

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywna.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz **www.esanok.pl/kamery_sanok**

email: farasanok@interia.pl

Zróżła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

Góra

Przemienienia